

ΟΤΑΝ ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΠΕΙΝΟΥΝ

ΤΙ ΣΟΦΙΖΕΤΑΙ Η ΑΝΑΠΑΡΑΔΙΑ

'Ανεύροτα φτωχών συγγραφέων. Πώς εξοικονομούνται τα φίλα. 'Ο εξυπνέτατος, αλλά και δεσφτωχός Μαρτινβίλ. Πώς βρήκε τα χίλια φράγκα πού του χρειαζόντουσαν. Μιά διπρακτική κομωδία πού διαβάζεται χωρίς να είνε γραμμένη !...

'Ο γάλλος κομωδογράφος Μαρτινβίλ, πού έχανε τὸ κοινὸ νὰ σκάσει στὰ γέλια με τὶς ξευπνες κομωδίες του, ήταν φτωχός. 'Αλλά φτωχός δὲν θὰ πῆ τίποτε, διότι ὁ Μαρτινβίλ συχνὰ ἐπειθοῦσε κυρολετικῶς. Ποτὲ ὁμως, καὶ στὶς δυσκολότερες στιγμὲς τῆς ζωῆς του τὸ θάρρος του καὶ ἡ ἐτοιμότης του πνευματικῶς του δὲν τὸν ἐγκατέλειψαν.

Μιά φορὰ ὁ Μαρτινβίλ βρόθηκε σὲ πολὺ δύσκολη θέση. Τοῦ χρειαζόντουσαν χρήματα γιὰ νὰ ἰκανοποιήσῃ μερικὲς ἀνάγκες του. 'Οπλίσθηκε λοιπὸν μ' ὅλη τὴ θρασύτητά του καὶ μὴ καὶ δυό, πῆγε καὶ βόηκε τὸ διεθυντὴ ἑνὸς θεάτρου, ὁ ὁποῖος ἦταν πολὺ γνωστός του.

— Χρειαζόμαι χίλια φράγκα ! τοῦ εἶπε.
— Πολὺ εὐχαρίστος, τοῦ ἀπάντησε ἐκείνος. Θὰ σὰς δώσω χίλια φράγκα, ἀλλὰ μὲ ἕναν ὄρο : Θὰ σὰς τὰ δώσω σὲ τρεῖς ἐβδομάδες, ὅταν δηλαδὴ μοῦ φέρετε δυὸ πράξεις ἀπὸ τὶς ὁραεῖς αὐτὲς κομωδίες πού ξέρετε νὰ γράφετε.

Τρεῖς ἐβδομάδες ! Ποῦ νὰ περμιένη τρεῖς ἐβδομάδες ὁ Μαρτινβίλ ! Τὰ χίλια φράγκα τοῦ ἐχρεάζόντουσαν ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορότερα, γιὰτὶ ἐνοικομιστάσο δὲν ὑπῆρχε ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καὶ ἡ νοικοκυρὰ του τὸν ἀπελοῦσε νὰ τὸν πετάξῃ ἐξω ἀπὸ τὸ δωμάτιο ὅπου ἔμενε. 'Εδύλασσε λοιπὸν τὸ θῆρας του :

— Σὲ τρεῖς ἐβδομάδες !... εἶπε. 'Ὡς τότε τοῦχο πεθάνει ! Νὰ μοῦ δώσετε τὰ χίλια φράγκα σὲ δυὸ μέρη ! Στὸ μεταξὺ αὐτὸ θὰ τελειώσω ἕνα διπρακτικὸ πού ἔχω κιάλας ἀρχίσει ἀπὸ καιρὸ. Εἶνε ἀκριβῶς αὐτὸ πού σὰς χρειαζέται καὶ θὰ σὰς τὸ φέρω.

— Σὺμφωνοί, σὲ δυὸ μέρη, ἀπάντησε ὁ διεθυντῆς τοῦ θεάτρου. Θὰ σὰς δώσω τὰ χρήματα μόλις μοῦ φέρετε τὰ χειρόγραφα.

Τὴ μεθεπομένη ὁ Μαρτινβίλ παρουσιάσθηκε μὲ ἕνα ὄρολο χαριὰ. 'Ο διεθυντῆς καὶ ὁ σηνοθέτης τὸν ἐπεριέμναν. Θὰ τοὺς εἰδιάρζε τὸ ἔργο του γιὰ νὰ τὸ ἴδουν. 'Ο εὐθυμογράφος ἐπῆγε καὶ στάθηκε κοντὰ στὸ παράθυρο. 'Ανοιξε τὰ χειρόγραφα του καὶ ἀρχισε νὰ διαβάζῃ τὴ διπρακτικὴ κομωδία του με μὴ ὁραία ἀπαγγελία... 'Ὅταν ἐτελείωσε, ὁ διεθυντῆς τοῦ εσφίξε τὸ χέρι μὲ ἐνθουσιασμὸ. Τὸ ἔργο ἦταν ὑπέροχο ! Τοῦ ἐμέτρησε λοιπὸν ἀμέσως τὰ χίλια φράγκα καὶ ὁ Μαρτινβίλ ἔφυγε γεμάτος χαρὰ. Ποιὰ ὁμως ἦταν ἡ κατάληξη τοῦ διεθυντῆ ὅταν ἀνοιξε τὰ χειρόγραφα πού τοῦ εἶχε ἀρῆσῃ ὁ συγγραφέας ! Τὰ χαριὰ ἦταν ὀλοσπαρα, δὲν εἶχαν οὐτε ἴχνος μελάνης ἐπάνου τους !

'Ὁ ἄμοιρος ὁ Μαρτινβίλ εἶχε ἀμέσως ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα. Πῶς μπορούσε νὰ περμιένη τρεῖς ὀλόκληρες ἐβδομάδες ; Καὶ ὀλοσπασμένος μὲ τὸ θῆρας του, ἐπῆγε καὶ τοὺς ἀπήγγειλε μὴ ὀλόκληρη διπρακτικὴ κομωδία ἀπέχε, χωρὶς κανέναν νὰ τὸ πᾶρη μυροδιὰ !

'Ἐνοεῖται ὁμως, ὅτι ἐφρόντισε νὰ ἐκκληρώσῃ τὴν ὑποχρέωση πού εἶχε ἀνάλαβῃ. Σὲ δυὸ ἐβδομάδες εἶχε τελειώσῃ τὸ ἔργο του καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ ἐπῆγε ἀληθινὰ χειρόγραφο στὸν διεθυντὴ τοῦ θεάτρου.

— Δὲν σὰς χρειαζόντουσαν ἐνωρίτερα τὰ χειρόγραφα, τοῦ εἶπε γελώντας. 'Ἐμένα ὁμως μοῦ ἐχρεάζοντο ἀμέσως τὰ χίλια φράγκα. 'Ἐπίτρω πὸς θὰ μὲ συγχωρήσεις !

— Συγχαρημένους νάστε... ἀπάντησε ὁ διεθυντῆς. 'Ἄλλ' ὠρισμένους εἰσασε ὁ πὸ ἀθεόφοβος ἄνθρωπος πού ἔχω ἰδῆ στὴ ζωῆ μου !

— Εἶχε κἀνὴ στήθη ἀπαράλλαχτα σὰν τῆς γυναίκας, ἐξήγησε ἡ νύφη κἀνοντας τὸ σταυρὸ τῆς, κἀνὴ στήθη, κρεμαστά καὶ μαλλιαρὰ σὰν τὸν τράγου !...

— Καὶ πὸς οὐ πῆγε ; ρώτησαν κἀλλ οἱ συνοδοί.
Μὰ ἡ φτωχὴ ἡ νύφη ἀντὶ ν' ἀπαντήσῃ, κοκκίνισε σὰν τὴν παρουνίκα μ' ἀρχισ νὰ κλαίῃ.

Δὲν χρειαζόντουσαν περισσότερο ἐξήγησες. Οἱ συνοδοὶ κατάλαβαν ἀμέσως πὸς τὸ «θεοῖο» ἦταν ὁ Κόλιας Πλαπούτας, Καταφωροκωμῆνοί λοιπὸν καὶ κατατροπιασμένοι πῆγαν ἴσα στὴν Τρίπολι κ' ἔκαμαν τὰ παράνοιά τους σὲν Πασοῦ. 'Ὁ Πασοῦς κἀλεσε ἀμέσως τὸν Κόλια ν' ἀπολογηθῇ. 'Ὁ Κόλιας παρουσιάστηκε μὲρὸς του καὶ διέφνευσε ἀναδέστατα τὴν ἐναντίον του κατηγορία. Εἶχε μάτρω βλέπετε τὸν Τοῦρκο εἰσπρακτικῶς, ὁ ὁποῖος παρουσιάστηκε ἐπίσης στὸν Πασοῦ κ' ὠρίστηκε πὸς με τὸν Κόλια μαζὺ φάγανε αὐτὸ τὸ βράδυ, μαζὺ κομιήθηκαν καὶ μαζὺ εὐπνῆσαν τὸ πρωί, ὅπως καὶ συνέβῃ πράγματι γιὰτὶ ὁ Κόλιας, ἀφοῦ ἔκαμε τὴ μουντιαρὰ του γύριος τρεχάτος στὴν Παλοῦμκα καὶ πλάγιασε κοντὰ στὸν Τοῦρκο, χωρὶς νὰ τὸν καταλάβῃ ποῦλεψε...
Τὴ γλύτωση λοιπὸν ὁ Κόλιας. Δὲν μπορούσαν νὰ πσιέψουν πὸς μέσα σὲ λίγες ὄρες διήγνησε τὸση ἀπόστασι... Μὰ ὅτε καὶ δὴ τελειώσαν τ' ἀτελείωτα ἀνέκδοτα τῆς ζωῆς τοῦ Κόλια Πλαπούτα. Γ' αὐτὸ θὰ συνεχίσουμε στὸ ἐπόμενο φύλλο.

X...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τὶ ἐστὶ Ἀλληγνάνης... Τὸν λέγον ἔχει ὁ πολὺς Πλατούτσας. — «'Ἐβάφτισε... ἐμένα !...» 'Ἐνα σπῖτι πού κοκκινίζει ἀπὸ ντροπὴ !... 'Ἄν ἦταν Πάρις ὅ... Διονύσιος Γκλαβᾶς. Οἱ πρόξενοι καὶ τὰ... περιεχόμενα τᾶν προξενείων. 'Ὁ Σκευλεύδης καὶ ἡ εὐχῆς.

'Ὁ μακαρίτης βουλευτῆς 'Αργου, ὁ πασίγνωστος Πλατούτσας, μιλῶσε κάποτε στοῦ Ζαχαράτου ἐκθειάζων τὸν μακαρίτη Ἀλληγνάνη.

Μερικοὶ ὄμως γερούσιαστοὶ πού τὸν ἀκούγαν δὲν συμφωνοῦσαν καὶ τόσο πολὺ μὲ τὴ γνώμη του.

— Μωρὲ ἦταν μεγάλος ἄνθρωπος σὰς λέω ! φώναξε σὲ μὴ σπῖτι μὴ ὁ ἔξ 'Αργου βουλευτῆς.

— Ὅχι δὰ καὶ τόσο πολὺ καῦμένε, τοῦ εἶπαν οἱ φίλοι του.

— Μωρὲ ἀκούτε τί σὰς λέω, ἦταν μεγάλος ἄνθρωπος !

— Μὰ τί ἔκαμε ἐπὶ τέλους !

— Τί ἔκαμε, λέει !... Τί ἔκαμε !...

— Ναί, τί ἔκαμε ;

— Μωρὲ γὰ νὰ ἐνοήσῃτε τί ἔκαμε καὶ τί σημαίνει Ἀλληγνάνης, σὰς λέω ὅτι βάφτισε ἐμένα !...

Κόκκαλο οἱ γερούσιαστοὶ.

Δὲν ξέρομε ἀν ζῆ ἀκόμη ὁ Χηνιάδης, ὁ ἐκ Γορτυνίας βουλευτῆς, μὲ τὴν μακρὰν πατριαρχικὴν γενεαδιὰ καὶ τὴν ἀτελείωτη καλοσύνη του.

'Ὁ Κοινοβουλευτικὸς αὐτὸς ἀνὴρ, ἀνέβαινε μιά φορὰ πρὸς τὸ Σύνταγμα. Εἶχε βγαί ἀπὸ τὴν Βουλῆ, ὅταν ἐκεῖ μερστά τὸ ἀγαλμα τοῦ Κολοκοτρώνη εἶδε ἕνα κοπάδι γαλοῦς. Γύρισε τότε καὶ εἶπε σὲ μερικούς ἀναδῆλους του :

— Νὰ οἱ ἄλλοι τῶν ὁποίους ἀγαποῦν καὶ οἱ... Γερμανοὶ ἀκόμα !...

Κάποτε ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα εἶχε ἀποφασίσει νὰ κἀνῃ ἕνα ὄρεκατὰ μεγάλου ποσὸ «ἐμφασιμένον» χαρτονομισμάτων, ἕνας ὅμως ἀπὸ τὴν 'Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε καλύτερο ἀντὶ νὰ κἀνῃ τὰ χαρτονομισματα, νὰ τὰ κρητήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Μὲ τὰ χαρτονομισματα λοιπὸν αὐτὰ πού ὑπεξήρθε, ἔχτισε ἕνα σπῖτι, τὸ ὁποῖον εἶχε βάψει ἀπ' ἔξω μὲ χρώμα κοκκίνο.

Μιά ἡμέρα περνοῦσε κάτω ἀπὸ τὸ σπῖτι αὐτὸ ὁ Ρενιέρης, διοικητῆς τότε τῆς Τραπεζῆς καὶ ὁ Παῦλος Καλλιγιάς.

— Τί ἀκαλαίσθητο χρώμα εἶνε αὐτὸ, μὲ τὸ ὅποιο ἔβαφε τὸ σπῖτι του ὅ... εἶπεν ὁ Ρενιέρης καὶ ἀνέφερε τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτῆτου.

— Δὲν φταίει αὐτός, ἀπάντησε ὁ Καλλιγιάς, ἀλλὰ τὸ σπῖτι.

— Τὸ σπῖτι ;

— Τὸ σπῖτι μάλιστα, τὸ ὁποῖο... κοκκινίζει ἀπὸ ντροπὴ, βλέποντας νὰ περναῖ ἐμπρὸς του ὁ διοικητῆς τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς, γιὰτὶ ξέρετε καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον μὲ τί χρήματα χτίστηκε !...

'Ὅταν ὁ Νιόνιος ὁ Γκλαβᾶς ἦταν βουλευτῆς, βρόθηκε μιά βραδεῖα σ' ἕνα φιλικὸ τὸ σπῖτι πού ἦσαν κ' ἄλλοι βουλευταὶ. Μιλῶσαν ἐκεῖ περὶ τοῦ μῆλου τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς εὐδοχῆς τῶν ἀρχαίων θεαινῶν καὶ σὲ μιά στιγμὴ ρώτησαν τὸν Γκλαβᾶ :

— Σεῖς σὲ ποιά θὰ τὸ δίνετε τὸ μῆλο κ. Γκλαβᾶ ;

— 'Ἄν ἦμουν Πάρις, ἤξερα ἐγὼ πὸς θὰ τὶς ἰκανοποιῶσα καὶ τίς τρεῖς, ἀπάντησε ὁ Νιόνιος.

— Πῶς ;

— Θὰ τὸτρωγα τὸ μῆλο !...

Θέλετε νὰ δῆτε τί προξένους εἶχε μιά φορὰ ἡ 'Ἑλλάς, στὴν Τουρκία ; Διαβάστε τὸ παλαιὸν ἀνέκδοτο, τὸ ὁποῖο διηγήθηκε κάποτε ὁ νῦν ἀποχθὸς τῆς Προνοίας κ. 'Εμμανουὴλίδης, στὴν Τουρκικὴ Βουλῆ :

— Μιά νύχτα περνοῦσε κάτω ἀπὸ ἕνα ἑλληνικὸ Προξενεῖο ἕνας γαμος. Φίλος τῶν νεομυνοῦ ὁ κ. Πρόξενος, βγήκε σὸν μπαλκόνι, κρατώντας δυὸ ἀναμμένας λάμπες στὰ χεῖρα του καὶ προσεφώνησε τοὺς νεομυνοφους ὡς ἐξῆς :

— Τὸ Προξενεῖο μὲ τὸ περιεχόμενον του (τὸν ἑαυτὸ τοῦ δηλαδῆ) σὰς εὐχεται νὰ ζήσετε καὶ νὰ γερᾶσετε καὶ ν' ἀπορρομαλλιάσετε !...

'Ὁ κ. 'Αθηνόγενης, ὅταν ἦταν Νομάρχης Θεσσαλονίκης, διηγείτο γιὰ τὸν μακαρίτη Σκευλεύδη, ὅτι ὁσάκις τοῦ πῆγνον γιὰ τὴν Πρωτοχρονιὰ ἡ γιὰ τὴν ἑορτὴ του χρόνια πολλά, ἀπαντοῦσε στοὺς πὸ οἰκειους του :

— 'Ὅλοι θέλομε νὰ ζήσομε χρόνια πολλά, κανεῖς ὁμως ἀπὸ μὰς δὲν θέλει καὶ νὰ γερᾶσῃ !...

Ο ΠΑΛΗΟΣ

